

ת"ד 6666/08/13 - מדינת ישראל נגד שרה יוסף יהודי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

27 יולי 2015

ת"ד 6666-08-13 מדינת ישראל נ' יוסף יהודי
בפני כב' השופטת דלית ורד

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

שרה יוסף יהודי

נאשם

הכרעת דין

הנאשמת הועמדה לדין בגין נהיגה בחוסר זהירות ואי מסירת פרטים, עבירות בניגוד לתקנות 21(ג) ו-144(א) (3) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1996.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.1.13 שעה 11:00 לערך, נהגה הנאשמת רכב פרטי מסוג טויוטה, מ.ר. 2972161 ברחוב בן גוריון בגבעת שמואל, ויצאה מחנייה הממוקמת בין בנינים 10-12 ברחוב זה.

אותה שעה נהגה סקקון ילנה (להלן- **הנהגת המעורבת**) ברכב מסוג פז'ו מ.ר. 7436656 (להלן- **רכב פז'ו**) ברחוב בן גוריון מכיוון צפון לדרום, והתקרבה לבית מס' 12. נטען כי הנאשמת נהגה בחוסר זהירות, לא נתנה תשומת לב לדרך, יצאה ממקום החנייה מבלי שנתנה דעתה למצב התנועה, ומבלי מתן זכות הקדימה לרכב הפז'ו תוך חסימת דרכו. כתוצאה מהתאונה נחבלה הנהגת המעורבת ונגרמו נזקים לכלי הרכב. על אף שהייתה מעורבת בתאונה בה נגרמה חבלה ונזק לרכוש, עזבה הנאשמת את מקום התאונה בלא שמסרה את פרטיה.

במועד ההקראה (31.10.13) ייצגה הנאשמת את עצמה, אך בסמוך למועד שנקבע לשמיעת ההוכחות, עתרה הנאשמת לדחיית הדין ולמינוי סנגור ציבורי, בטענה כי תתקשה לייצג את עצמה עקב מצבה הבריאותי והנפשי. בית המשפט נעתר לשתי בקשותיה, תוך מינוי סנגור מטעם הסינגוריה הציבורית לייצוגה של הנאשמת.

מטעם התביעה העידו העדים הבאים:

הנהגת המעורבת- גב' ילנה סקקון, אשר מעדותה עלה כי נסעה ברחוב בן גוריון לכיוון היציאה לכביש מס' 4, היינו לכיון דרום. הנאשמת יצאה מהחנייה לעבר הנתיב הנגדי, בו נסעה הנהגת המעורבת, ופגעה בדלת השמאלית אחורית של רכב הפז'ו. הנהגת המעורבת טענה כי יצאה מרכבה, וביקשה מהנאשמת למסור את פרטיה, אך הנאשמת סירבה.

בטענה שלא קרה כלום. בהמשך, הנאשמת נסעה אחורה וקדימה ופגעה ברכבים שחנו ברחוב בן גוריון, ועזבה את המקום. בעת האירוע צילמה הנהגת המעורבת את רכב הנאשמת, אשר לטענתה נפגע כתוצאה מהתאונה בצדו הקדמי ימני, ובא כוח הנאשמת אישר כי הנאשמת נכחה במקום.

במהלך חקירתה הנגדית של הנהגת המעורבת הוגשו שרטוט שערכה, תעודה רפואית, הצעת מחיר לתיקון רכב הפז'ו שנערכה ביום 16.12.13 (ת/1-ת/3), וכן הודעתה במשטרה מיום 16.1.13 (נ/1).

הנהגת המעורבת אישרה בחקירתה הנגדית כי לא הזעיקה את המשטרה היות ולטענתה הייתה בהלם, והוסיפה כי הנאשמת לא יצאה מהרכב. כשנשאלה אם היה עד נוסף לתאונה, השיבה בחיוב, וציינה כי בחור בשם אלחנן, שאינו מוכר לה, עמד על המדרכה, ומסר לה את פרטיו.

מר אלחנן קאפח- עד ראיה, אשר מסר כי בשעות הבוקר עמד בתחנת אוטובוס ברחוב בן גוריון, הממוקמת סמוך לכביש ממנו יצאה הנאשמת. העד הסביר כי הנאשמת יצאה לנתיב הנגדי, בו נסעה הנהגת המעורבת, ופגעה ברכבה של הנהגת המעורבת. בהמשך, נסעה הנאשמת קדימה ואחורנית בזוית אלכסונית, מס' פעמים, ופגעה בשני רכבים שחנו בשני צידי רחוב בן גוריון, ולבסוף עצרה את הרכב וניגשה לנהגת המעורבת.

הנהגת המעורבת הצביעה בפני הנאשמת על הנזק שנגרם לרכב הפז'ו, אך הנאשמת טענה כי לא קרה כלום. משהבחין העד כי הנאשמת אינה מתייחסת לנזקים שגרמה, רשם ושמר בטלפון הנייד שלו, את מספר הרכב הפוגע, והשאיר פתקים על גבי הרכבים החונים שנפגעו. במהלך מסירת הודעתו במשטרה, ערך העד שרטוט מפורט באשר לאופן התרחשות התאונה, אשר הוגש וסומן ת/4.

בחקירתו הנגדית טען העד כי תחנת האוטובוס נמצאת 10 מטרים ימינה מהכביש ממנו יצאה הנאשמת. הוא אף אישר כי הנאשמת יצאה מרכבה, ולכן הבחין, לטענתו, כי היו לה ברכיות ברגליים. ברכב הנאשמת ישבה נוסעת נוספת מאחור, שנראתה מבוהלת.

העד טען כי נראה שתחילה נוהלה שיחה בין הנהגת המעורבת ובין הנאשמת, ורק לאחר מכן פגעה הנאשמת ברכבים שחנו בצידי הדרך.

בנוסף, הוגשו בהסכמה חוות דעת מומחה ותרשים, מזכר ובו דוח ביקור במקום, וצילום אויר של האזור (ת/5-ת/7).

מטעם ההגנה, העידו העדות הבאות:

הנאשמת מסרה כי התאונה התרחשה בעת שעמדה להיכנס אל הכביש ללא מוצא הסמוך לביתה. היא נעצרה עקב רכב שעמד לפניה על מעבר החצייה, ורכב שנסע אחריה פגע בחלק האחורי של רכבה. משיצאה מרכבה וראתה שלא קרה כלום, המשיכה ונכנסה לחנייה.

בחקירתה הנגדית, אישרה הנאשמת כי אינה זוכרת את תאריך התאונה, אך התאונה ארעה בין השעות 15:00 - 16:00 אחר הצהריים. הנאשמת אישרה כי האמור בהודעתה במשטרה הוא אמת, וכשנשאלה מדוע בהודעתה מסרה שברכב שפגע בה נהג גבר ולא אישה, השיבה כי הייתה זו נהגת ולא נהג. הנאשמת אישרה כי בעת התאונה ישבה במושב

האחורי בתה בת 46, שסובלת מפיגור. כשנשאלה הנאשמת אם ראתה את הנזק שנגרם לרכב הפז/ו, השיבה בשלילה. ושנשאלה אם כך מדוע היא טוענת שהנזק לא נגרם על ידה, השיבה "המכה שהיא ראתה לי, הייתה בצדדים ואני בכלל לא הגעתי לשם" (פרוטוקול, עמ' 14, 5-7). בהמשך, אישרה הנאשמת כי בצד ימני קדמי של רכבה נגרם נזק, אך טענה כי הנזק לא נגרם באותו אירוע.

גב' אודליה צריקר, עדה ראייה מטעם ההגנה: העדה מסרה כי התאונה התרחשה סמוך לשעה 15:00 בעת שעמדה בסמוך והמתניה לבתה, שזומנה לטיפול באומנות בשעות אחה"צ. לטענתה, רכב הנאשמת נסע על רחוב בן גוריון ופנה ימינה בנסיעה איטית לכיוון הכביש ללא מוצא, ורכב שחנה על מעבר החצייה הפריע לנסיעתה. אז, הגיע רכב קטן בצבע חרדל ופגע מאחור ברכב הנאשמת.

שני הרכבים נעצרו ושתי הנהגות יצאו מהרכבים וכל אחת מהן אמרה שלא קרה כלום. הן נכנסו לרכבים. הנאשמת נכנסה לחנייה ואילו הנהגת המעורבת המשיכה לנסוע.

לטענתה, לאחר מספר דקות חזרה הנאשמת ופנתה אליה וביקשה את פרטיה.

בחקירתה הנגדית לא ידעה העדה לומר מהו תאריך האירוע, ואישרה כי הנאשמת פנתה אליה על מנת למסור עדות כחודש לפני מועד הדיון.

לדבריה, הנהגת המעורבת היא בחורה צעירה, בת 30-35, אשר לאחר האירוע אף היא פנתה ימינה לכביש ללא מוצא.

כמו כן, התביעה העידה שתי עדות הזמה, כלהלן:

שירלי בדיאני, אשר מסרה בעדותה כי בשעות הבוקר השאירה את רכבה בחנייה ברחוב בן גוריון ונסעה באוטובוס לעבודתה בירושלים. בעת ששבה, בשעות הערב, מצאה שרכבה נפגע והונח עליו פתק ובו מספר טלפון של עד הראיה - אלחנן. בשיחת טלפון מסר לה אלחנן כי היה עד לתאונה, וראה רכב שיוצא מקטע הכביש ללא מוצא, ופוגע ברכב של הנהגת המעורבת ואף ברכבה. העדה הוסיפה: "הרכב שלי עמד בדיוק מול היציאה מהרחוב הקטן או החנייה, תלוי איך מכנים זאת, לפי מה שהבנתי הרכב הפוגע יצא מהחנייה.. נכנס ברכב שלי בדופן השמאלי, מעל הגלגל השמאלי האחורי. כל הדופן נכנס פנימה" (פרוט' עמ' 22, שורות 20-22).

העדה שרטטה את המקום, והוגשו באמצעותה הודעה על תאונת דרכים שמסרה במשטרה, הצעת תיקון וכן חשבונית בגין התיקון שבוצע ברכבה (ת/9-12).

טטיאנה פלוטקין, מסרה בעדותה כי באה לבקר את הוריה והחנתה את רכבה ברחוב בן גוריון. כששבה לרכב, סמוך לשעה 11:00, הבחינה בפתק שהוצמד לחלון רכבה, שבו נרשמו פרטיו של עד ראיה לתאונה. היא התקשרה אליו והוא מסר לה את סוג ומספר הרכב שגרם לנזקים ברכבה.

ההודעה על תאונת הדרכים שמסרה העדה במשטרה וכן השרטוט שמסרה הוגשו וסומנו ת/13 ו-ת/14.

עפ"י ההודעה, נפגעו הדלתות השמאליות של רכב העדה.

דין והכרעה

1. אין חולק כי הנאשמת נכחה במקום בעת אירוע התאונה וכי לא מסרה את פרטיה למעורבים בתאונה, כנדרש עפ"י חוק.

2. פרטי הרכב של הנאשמת נרשמו בנפרד על ידי שני עדים שונים, היינו הנהגת המעורבת ועד הראיה-אלחנן, אשר גרסאותיהם ביחס לאירוע התאונה מתיישבות זו עם זו, בכל הנוגע לנתונים המהותיים ביחס לאופן התרחשות התאונה, כגון, מסלול נסיעת הנאשמת, הפגיעה ברכבים שחנו משני צידי רחוב בן גוריון, וכן מסלול נסיעת הנהגת המעורבת.

3. במסגרת ראיות התביעה הוצגה גרסה הבנויה נדבך על גבי נדבך, כך שכל העדויות השתלבו זו עם זו, בתיאור נסיבות אירוע התאונה. עדויותיהן של שתי בעלות הרכבים החונים חיזקו את עדותו של עד הראיה הראיה אלחנן, כי הבחין בפגיעתה של הנאשמת ברכבים החונים בשני צידי הכביש, והניח פתק ובו פרטיו על גבי חלונות הרכבים החונים.

ההגנה לא הציגה גרסה כלשהי בדבר נסיבות אירוע הפגיעה ברכבים החונים ברחוב בן גוריון.

4. מפי שלושה עדים שונים, ניתן היה ללמוד כי התאונה התרחשה בשעות הבוקר, סמוך לשעה 11:00. הנהגת המעורבת העידה על כך, וכן עד הראיה אלחנן ובעלת אחד הרכבים החונים, שמסרה כי שבה לרכבה סמוך לשעה 11:00 בבוקר.

אסמכתא נוספת שיש בה כדי לתמוך בטענה כי התאונה התרחשה בשעות הבוקר היא התעודה הרפואית, ת/2, על פיה התייצבה הנהגת המעורבת בבית חולים בילינסון בשעה 12:50.

מכאן עולה, כי לא ניתן לקבל את גרסת ההגנה, לפיה התאונה התרחשה בשעות אחה"צ, בעת שהנאשמת שבה לביתה ועמדה להיכנס למתחם החנייה סמוך לביתה.

5. בהודעתה במשטרה, מסרה הנאשמת כדלקמן:

"פתאום מישהו נכנס בי מאחור ודחף אותי בדחיפה כזו שכנראה גם שהאוטו שהיה בחנייה לגמרי בחצי סיבוב גם נפגע. אני יצאתי מהאוטו ואמרתי לנהג שפגע בי מאחור מי נתן לך רישיון נהיגה שככה אתה נוהג" (ת/8 ש' 12-16).

מכאן עולה בבירור, כי בתאונה אליה התייחסה הנאשמת בהודעתה זו, היה מעורב נהג ולא נהגת.

6. בהודעתה במשטרה כשנשאלה הנאשמת אודות קיומם של עדים לאירוע, השיבה בשלילה. אף במועד ההקראה לא טענה הנאשמת לקיומם של עדי ראיה מטעמה, והפעם הראשונה שבה נודע על קיומה של עדת ראיה מטעם ההגנה הייתה בעת שמיעת פרשת ההגנה.

ככל שעדת הראיה הבחינה בתאונה בה היתה מעורבת הנאשמת, הרי אין זו התאונה הנדונה בכתב האישום הנוכחי, אלא תאונה אחרת, שהתרחשה בנסיבות אחרות ובמועד אחר.

בהקשר זה יוזכר, כי העדה התייחסה לתאונה שהתרחשה בשעות אחה"צ, בעת שהמתינה לבתה.

עדת הראיה מסרה כי בתאונה בה צפתה היתה מעורבת אישה צעירה, שנסעה ברכב קטן בצבע חרדל. ככל שהכוונה היתה ליצור מצג כי מדובר בנהגת המעורבת, אין לי אלא לדחות את עדותה בעניין זה.

על כך יש להוסיף, כי תחילה טענה עדת הראיה כי לאחר התרחשות התאונה, הנהגת המעורבת נסעה מהמקום, אך בסיום עדותה שינתה את גרסתה וטענה כי הנהגת המעורבת נכנסה אף היא למתחם החנייה. טענתה זו היא בגדר טענה חדשה וכבושה, שלא הועלתה על ידי הנאשמת, והנהגת המעורבת לא נחקרה אודותיה בעת חקירתה הנגדית.

7. נתתי אמון בגרסתו של עד הראיה, אלחנן, וכן בעדויות שתי עדות ההזמה, כמו גם בגרסתה של הנהגת המעורבת.

גרסאות אלה נתמכו במסמכים שונים, לרבות השרטוט שערך עד הראיה וההודעה על תאונת דרכים שהוגשה למשטרה על ידי כל אחת מהעדות.

כך לדוגמא, בת/9, ציינה עדת ההזמה שירלי, את אלחנן כעד ראיה לתאונה, ובת/13, ציינה עדת ההזמה טטיאנה את מספר הטלפון של אלחנן, כמי שמסר לה את הפרטים אודות אירוע התאונה.

8. איני מקבלת את טענה ההגנה כי הוצגו בפני שתי גרסאות בעלות משקל זהה, ולכן לא הוכחה גרסתה של התביעה מעבר לספק הסביר.

אציין כי הנאשמת עצמה עזבה את המקום ולא הזעיקה את כוחות המשטרה ואף הנהגת המעורבת נמנעה מכך, נוכח טענתה כי חשה בהלם עקב אופן התנהלותה של הנאשמת.

בנסיבות אלה, אין לקבל את הטענה אודות מחדל משטרתי בגין אי התייצבות כוחות המשטרה בזירת התאונה בזמן אמת.

9. אמנם הנאשמת טענה כי לא נגרם כל נזק לרכבה, אך בעת חקירתה הנגדית אישרה כי רכבה ניזוק בצד הימני-קדמי, דבר התומך בגרסתה של הנהגת המעורבת אודות מיקום הפגיעה ברכב הנאשמת.

עוד יצוין, כי הוצגו מסמכים אודות מיקום הנזקים ברכבה של הנהגת המעורבת וכן ברכייהן של עדות ההזמה, אשר יש בהן כדי לתמוך בגרסת התביעה.

10. כל אחת מעדות ההזמה שרטטה את מקום אירוע התאונה ואת המקום בו חנה רכבה.

מהשרטוטים עולה כי אחת מהן חנתה בצד המזרחי של רחוב בן גוריון, והאחרת בצד המערבי של הרחוב. שני הרכבים ניזוקו בצד השמאלי.

העובדה כי כל אחד מהרכבים חנה בצד אחר של הכביש מחזקת את גרסתו של עד הראיה, אלחנן, ואת גרסתה של הנהגת המעורבת, לפיה הנאשמת נסעה קדימה ואחורה באלכסון ופגעה ברכבים שחנו בשני צידי הכביש.

אשר על כן, באתי לכלל מסקנה כי יש להרשיע את הנאשמת בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום.

ניתנה היום, י"א אב תשע"ה, 27 יולי 2015, במעמד בא כוח הצדדים